

JÁSZAPÁTI ÉS VIDÉKE.

Társadalmi és közgazdasági hetilap. — Megjelenik minden vasárnap.

<p>ELŐFIZETÉS ÁR:</p> <p>Egész évre 8 kor.</p> <p>Fél évre 4 „</p> <p>Negyed évre 2 „</p>	<p>Felelős szerkesztő:</p> <p>ifj. Imrik József.</p>	<p>Egyes szám ára 20 fillér.</p> <p>Nyilttér soronként 40 fill.</p> <p>Kéziratokat vissza nem adunk.</p>
---	--	--

Bud Titusz.

Ki az a Bud Titusz?

Ki hallta a nevét?

Bizony hallotta sok és ezrek meg ezrek emlegetik minden lépését, és nem lehetetlen, hogy idők jártával ezt a Tituszt többen fogják emlegetni, mint druszáját, a másik Tituszt, aki mivel másként nem tudott elbánni a törökkel, letaszította magával együtt a várfokáról. A régi Titusz meghalni tudott hazájáért, a mi Tituszunk pedig élni tud érette.

De hát ki az a Bud Titusz?

Mármaroszigeti görög pap és valami négy évtizede senki által nem ismert apostola a gyümölcsstermelésnek. A magyar Svájc, ahogy Mária Terézia Mármarosmegyét elnevezte, ma bizonyryal jermare s éhségnek nézneelbe, ha a lankás hegyoldalai nem volnának gyümölcsfákkal beültetve. Tavaly kileve millió korona jövedelme volt a népnek gyümölcsstermelésből. Ezelőtt harminc esztendővel nem volt kilenc krajcárja se.

Mindezt pedig megcselekedte Bud Titusz.

Ne kicsinyeljétek érdemét, mert csöndes reklám nélkül: emberről irunk. Bizony mondom nektek, igen sok tucczat ember van, akiről áradoztatok, akik Bud Titusz saruit megoldani sem érdemesek.

Mert Bud Titusz megteremtője Mármarosmegyében ma már a legjobban jövedelmező gazdasági ágnak.

Nem nézhette, hogy népe szegény, holott a meggazdagodás eszközei kezében vannak; csak fel kell velök ismertetni. Nem érezhette magát otthon, valami hiányzott neki, nem tudott kibékülni és megbarátkozni azzal, hogy községében csupán egy-egy halófélben lévő vadalmafa és vadvörtefa képezi a kertek fáit, sőt legtöbb helyen ezek is hiányoznak, mikor a gyümölcsfák valószínűs áldás az emberiségre nézve és a szegénység villámhárítói. E végből mihelyt mint plébános Falusugatagra került, kertjében egy hold területen faskolát rendezett be, melyet két évtizeden át maga gondozott. Innen került ki az a sok fa, melyekkel Falusugatag

és a többi környékbeli községek kertjeit és domboldalait beültették. Az ótemetőben magkisérleti telepet létesített, hogy a gyümölcsfajtákat tanulmányozván, az azon vidéken diszló és tenyésztesre méltó gyümölcsfákat terjessze. Mármarosmegye e részén a gyümölcsstermesztők ő általa jutottak a legnemessebb gyümölcsfajták birtokába.

Először is saját kertjében, udvarán, a templom és iskola előtti téren, utcákon, parochiális földeken ültetett különféle fákat, tudván jól, hogy a példa vonz, hogy jóra való népe majd szívesen indul utána s követi munkálkodásában.

Majd maga köré gyűjtve hiveit, tanitgatta s mindegyiknek 2—3 nemes fát adva, buzdította a gyümölcsfatermesztés foglalkozására.

Az iskolás gyermekekkel bejárta a kerteket, mezőket s ahol csak vadcsometét talált: beoltotta. Ahol megfordult, lelkesedett. Igazi fanatikusa volt annak az eszmének; faluról-falura jár tanítva, gyümölcsfát osztogatva s évről-évre így tejedt el Mármarosmegyében a gyümölcsstermelés.

TÁRCA.

A cimbalom.

Irta: Szabó István.

Milyen hamar elszállt az a kis szüenidő az Aranka feje fölött! Holnapután már bebobog vele ismét édes apja a városba, hogy rábizzza a nővérek gondjaira, az iskola falaira. A mult évben vitték oda legelőször, de már akkor ugy megunta az egyhangu életet a zárdái zord falak között, hogy szívesen mondott volna végleg bucsut csintalan kis társainak.

De nem ez ám a legnagyobb baja szegény Arankának, hanem az, hogy a cimbalomtól ismét el kell szakadnia. Édes anyja, édes apja, néha meg-meglátogatják, de a kedves cimbalomról csak hírből hall, vagy levélből olvas néha. Pedig otthon olyan szépen pengette már: hogy csupa szín-gyönyörűség volt hallgatni.

De odabenn tisztelendő Polylália nővér most is azon ósdi fölfogásnak a hive még, hogy nem való a cimbalom művelt hölgynek.

Aranka sem folytatta itt tovább régi kedvtelését, ujjacskáit a zongora billentyűin kellett most már gyakorolni. Még hagyján, ha magyar nótát kellett volna játszania, de mikor már jódarabot végigtanult a zongora-iskolából, drei-schrittet, meg pas de quatre-t, meg a jó ég tudja, mit nem kellett neki tanulnia, hej, csak csárdást, meg hallgatót nem volt szabad, mert azt mondták, hogy olyan „paraszt nőtá“ nem illik egy „finom“ lányhoz.

De mikor ő ahhoz szokott, hogy minden kis óhajta teljesedjék, oly nehéz volt hozzászokni a szigoru életmódhoz! . . .

A cimbalom meg otthon azt hitte, hogy hűtlen lett hozzá az ő Arankája, pedig Isten látja lelkét, hogy hányszor megsíratta a cimbalmot. Nem is irt oly levelet, melyben ne kérdezősködött volna róla, hogy nem lepibe a por, törülgetik-e mindennap, letakarják-e gondosan azzal a szép takaróval, melyet otthon ő himezett a cimbalmának? S édes anyja megörzötte számára a zengő-zsongó szép jószágot, könnyeivel öntözgette, kötőjével törülgette.

És most ime, viszontlátta, de mily hamar eltelt az a kis szüenidő! Holnapután visszaviszik a zárdába. Ma még apja kiviszi a tanyára, hogy elbucsuzzék a ménektől, gyümölcsöstől, tiszaparti füzesektől, délibábas

rónaságtól. S megnézi még utoljára a cselédek multságát; mert szombat van és szombaton édes apja igen gyakran kiviszi a vén cimbalmost a tanyára, — hogy a heti fáradságot ellelje a munkások.

Szombat este künn a tanyán táncra perdül a legénynép a lányokkal, mit Aranka jó apjának a karjába kapaszkodva, oly szívesen, oly sokáig szokott nézni . . .

Most is szépen ráteszi a vén cimbalmos cimbalomát egy nagy hordóra, maga pedig mellé ül egy kukoricamorzsólóra. Csontos, ráncos, barna keze végig-végigtut az ócska, szakadozott rossz szerszámon, de hiába hiányzik igen sok hur cimbalomról, ki tudja ő verni, a mit akar. Kopog is a csizma sarka és suhog a leánynépnek a ruhája, mikor vigan „megsergetik“ a legények.

Oda ál most Aranka a vén cimbalmos oldalához, s azt mondja, hogy pihenjenek már egy kicsit a táncosok, ő meg verje ki neki, hogy: „Hej, gazduram, adja ki a bérom!“ . . .

Hozzá is fog a vén cigány az Aranka nótájához s veri dacos fájdalommal, mintha lelke szállt volna a szakadozott cimbalomba, mintha zugó síksági szél csapott volna hurjaiba, mintha szíve dobogása pótolná a hur hiányát, olyan szépen, bánatosan pa-

De hát nem férne el hazánkban több Bud Titusz is?

A mi megyénkben nem kellene belőle? Óh, ha lenne, kit megihletne az ő nemes példája.

Gyümölcsösre alkalmas területtel bőven rendelkezik minden megye; a közlekedés, mely a gyümölcsértékesítést elősegíti, mindinkább javul; indokolt folyamodásra a szükséges alanyokat teljesen ingyen, — kész, kiültetésre alkalmas oltványokat pedig igen mérsékelt áron — darabonként tiz fillérért engedélyez *Tallán* földmivélségi miniszter; csak erélyes kézre: Bud Titusz-féle emberekre volna szükség minden községben, akik a befásítás ügyét felkarolnák s kitartással keresztül is vinnék.

Gyümölcsfatenyésztéssel bárki fia is foglalkozhatik. A folyton szellemi munkával foglalkozó hivatalnok a pihenés óráiban üdülést talál a kertben s a Teremtő szabad ege alatt a természettel való foglalkozás vidámitólag hat rája. Minél szorgalmasabban teljesíti hivatását, minél többet foglalkozik szellemi munkával: annál nagyobb szüksége van szórakoztatónak, a szellemi erőket felfrissítő foglalkozásra, mert nem semmittevésre, hanem a szellemi munkásságban váltakozásra van szüksége.

Nem igazán élvezet-e egy szép gyümölcsösben a szabad időt tölteni s ott foglalkozni!?

Semmiféle foglalkozás sem nyújt több élvezetet a gyümölcsfatenyésztésnél. Egyike ez a legkellemesebbeknek s e mellett jövedelmező is. Falusugartagon az iskolakertben van egy almafa (Sikulai, de szintoly jól diszlik ott a Batul, Ponyik, Jonathán s más sok fajta,) melynek évi jövedelme, ha a gyümölcs jól megterem, 160—200 K.

Tultermeléstől ne féljünk, mert ez nálunk még nem egyhamar követ-

kezik be. Az általunk termesztett gyümölcsmennyiség még csak a hazai szükséglet kielégítését sem közelíti meg és vaspályán hozzánk a külföldről (Bosznia, Stájer, Alsó-Ausztria, sőt Belgium, Franciaországból stb.) évenként igen sok gyümölcs jön és ennek révén igen sok pénzünk vándorol az élelmes idegen országokba. A déli vasut alig győzi a gyümölcssel telt kosarat, ládát és hordót hozni s az üresket visszazállítani. Nálunk a legtöbb ember, az érési időnyitól eltekintve, csak Karácsonykor eszik gyümölcsöt; máskor nem, mert kevés van, drága és nehezen fér hozzá.

Bud Titusz példája lelkesítsen. Hiszen oly hálás a nép, melyet önzetlenül vezetnek és nem csak a választásokon paroláznak vele. Az uri ember ugyanis azért járja le magát, hogy szívét a nobile officium kötelesség szerete nem hatja át.

H I R E K.

Immaculata ünnepély Jászapátin.

A szeplőtelen fogantatás dogmájának 50 éves jubileuma alkalmából országsherte tartott magasztos ünnepélyek rendezésében községünk is részt vett f. hó 11-én, a róm. kath. elemi népiskola növendékei által tartott sikeres kis ünnepélyével.

Az ünnepélyt a gyermekek kéthangu énekkara nyitotta meg az „Égi szűz virág” című szép énekkel. Azután *Hammer* Ferenc tanító szavalt a Kőrösi Ferencnek ez alkalomra írt ódáját: „A boldogságos Szűz Mária szeplőtelen fogantatásáról” igen hatásosan. Majd *Schelig* Mihály segédle-

kész tartott a fogantatás dogmájáról lélekemelő felolvasást, mely a jelenlevők szívét szűz Mária legbensőbb tiszteletére ragadta.

E hatást fokozta *Horváth* Ilonka V. osztályu növendék szavallata, ki Kalocsay Alán „Mária mécse” című költeményét úgy a helyes kiejtés, mint a szabatos hanghordozásnak — korlát meghaladó ritka tökéletességével adta elő.

A szép és sikerült ünnepélyt a tanuló ifjuság énekkara: „Te vagy földi éltünk fényes csillaga” kezdetű egyik legszebb Mária dalával zárta be.

Kivánatos volna, hogy az iskola egy nagyobb teremmel rendelkezne, hogy ne csak az iskolás gyermekek egy kicsiny része, hanem az egész tanuló ifjuság sőt a nagyközönség is élvezhetné az ily lélekemelő ünnepélynek jótékonyhatását s részesülhetne annak erkölcsöt és hitet erősítő magasztosságában.

Jól tennék a rendezők, akiknek a mostani ünnep szép sikere is dicséretükre válik, ha a jövőben azon buzgólkodnának, hogy az iskolai ünnepek minden áldása — akadály nélkül — az egész község közkinse lehessen.

B. J.

Lotz Károly utóda. Lotz Károly festőművész halálával megüresedett a magyar királyi freskó-mesteriskola igazgatói széke. A nagy művész örökébe egyik kiváló festőművészünk szándékozik beleültetni a közoktatásügyi kormány. Művészkörökben, sőt a minisztériumban is eddig két komoly jelöltet emlegetnek az igazgatói állásra és pedig: hírneves szülöttünket *Vágó Pált* és *Feszly* Árpádot. Ránk nézve mindenesetre nagy csapás lenne, ha *Vágó Pál* elhivatnék körünkéből, másrészt azoban büszkék lennénk reá, hogy a mi nagy szülöttünk ily diszes és fontos állásban szolgálja a magyar nemzeti művészet szent ügyét. Jól ismerve az ő fényes és nagy tehetségét, szinte kívánjuk neki s különösen kívánjuk a magyar művészetnek, hogy

naszolja rajta el a magyar legény bujábaját.

Egy-egy futó akkord után föl-föltekint Arankára, kémleli, hogy tetszik-e a muzsikája. Füstös arca deresedő bajuszával olyan unott kifejezést mutat, mintha nem is tudná, hogy mit játszik.

Hanem mikor lesüti a tekintetét a cimbalom hurjaira, mintha könnyesepp gördülne le végig füstös ábrázatán, foltos, kopott lajbijára. Pedig vén már szegény feje és nem is volt gulyáslegény soha, teljes életében, hogy tudná hát, mi az, mikor másnak adják a babáját! . . .

De úgy van az, a vén gyerek nagyon könnyen elpityeredik. Aranka is kedvet kap és elkéri az öregtől a cimbalomverőt, hogy most meg majd ő játszik jó talp alá valót. Hanem mikor belecsapna a csárdásba, sehogysem tud boldogulni; háromszor is hozzáfog, de hiába is próbálgatja, hej, ő neki nem akar ám szót fogadni az a ringy-rongy szerszám. Fölkel hát és átadja most a helyét

a vén cigánynak, hadd folytassa mesterségét, a cselédek meg a táncot.

Mikor aztán hazafelé indulnak már, az öreg is fölkérdzik kocsijukra. Otthon pedig Aranka a vén cimbalmost behívja a szobájába, megmutatja neki az ő csinos, fényes, nagy cimbalmat; az meg egyre sopánkodik, hüledezik, hogy csak azon lehet ám még gyönyörűen kiverni a magyar nótát . . .

Mellé is ül Aranka és hozzáfog egy szomorúhoz, aztán meg vigat huz rá, s majd elröpül; mellé — ide-oda hajladozva — csinalja a taktust. Majd fölkel és azt mondja a csodálkozó vén cigánynak:

— No, most öreg, üljön le a cimbalomhoz, s játsza el a legszebb nótát!

Először csak szabadkozik a cimbalmos, mert nem mer a kopott, foltos lajbiban leülni a széken lévő szép himzésű vánkoscára. De Aranka nem nyugszik meg, odahuzza a kalapját két kézzel is szorongató öregét a cimbalomhoz s leülteti.

Hát az is csak teljesíti Arankának kívánságát.

— Parancsoljon bármit, kedves kisasszonykám, csokolom a kezit-lábát, kiverem én ezen a szép nagy cimbalmon. Ilyenen még nem játszottam, ezen lehet még csak szépen cimbalmozni.

Aranka megmutatja: hogy kell bánni ilyen drága cimbalommal.

— Sohase kell kezünkkel fogni le a hur rezgését, de nézzen le: lába előtt van a pedál, ha lenyomja, akkor tisztán hangzik a hur, hogyha pedig fölereszti, úgy elhallgat a zsongása.

Hanem mikor hozzá akar fogni, bizony semmire se megy az öreg a nótával, hej, ő neki nem akar ám szót fogadni az a szép nagy, fényes szerszám.

— Aranyos, jó kisasszonykám, csokolom a kis kezeit, kis lábait, vén vagyok én, nem értek az ilyen drága cimbalomhoz. Akkor is szól a kezembe, mikor nem kék, mikor meg kék, akkor nem szól . . .

Sajáttermésű
kitűnő
hevesi
1903. évi

Ó RIZLING BOR

literenként 32 krj.

Kapható:
Imrik József fűszerüzletében
Jászapátin.

ő reá essék a választás, mert az ugyyszólván garanciája az igazi nemzeti művészet jövő fejlődésének és megerősödésének. A közelmúlt napok politikai izgalmi ugyan egyelőre ezt a kérdést is háttérbe szorították, de valószínű, hogy mihelyest a parlamenti rend helyre áll, a kinevezés is rövidesen meg fog történni.

Esküdtek névsora az 1905-ik évre. A napokban megjelent az 1905. évre kisorsolt esküdtek névsora. E szerint a jászági alsó-járásból a következők fogják a jövő évben az esküdtbírói tisztet teljesíteni: Antal Sándor, Berente Gábor, Bugyi M. János, Demeter István, Groszmann Farkas, Koczka István, Lówy Emil, Utasy Gábor Jászapátról, Küry Andor, Rónay Sándor, Steinberger Salamon Jászkiásról és Pesti Béla Kőtelekről.

Ének egy korcsmáról. Többek felkérésére szóvá kell tennünk a nyilvánosság előtt is azt a hanyagságot, amit községünk előjárósága a korcsmák ellenőrzése körül tanusít. Különösen özv. Szabó Lajosnének a felvégeben lévő u. n. Bögő-korcsmája ellen sok a panasz, ahol a verekedések, duhajkodások napirenden vannak s ahonnan származik minden éjjeli csend- és rendháborítás. Ugy tudjuk, hogy ennek a korcsmának a helyisége is már annyira piszkos, ronda és egészségtelen, hogy nyilvános helyiségnek meg sem szabadna tűnni. Azonfelül a tulajdonosnéja is vadházasságban él egy Kurdi József nevű volt csendőrrel s így semmiféle garanciát nem nyújthat arra, hogy ott a dolgok rendben és tisztességesen folynak. Aminthogy nagy a panasz, hogy az asszony folyton itat, lerészegíti az embereket, különösen a legenyeket, akik aztán megvadulva a legotrombább muzsikától, községünk szegényétől: az u. n. *magyar bandától*, sokszor a legocsmányabb verekedéseket rendezik ott a környékbeli lakosság rémületére. Bizonyos közerkölcsei-be ütköző és közszemérmert sértő kihágásokról egyelőre nem is akarunk beszélni. . . . Ugy tudjuk, hogy nemrég eltávozott derék őrsvezetőnk még f. évi augusztusban beszámolt ezekről a dolgokról a közigazgatási hatóság-nak s jelentésében oda konkludált, hogy ezt a korcsmát a község békéje, rendje s erkölcsé érdekében okvetlenül *be kell zárni* s bár a közigazgatási hatóság ez irányban utasítást is adott az előjáróságnak, a község házá-nál mind a mai napig még sem történt semmi. Tessék elhinni, urak, van ez olyan fontos dolog, mint a kántor-választás! Vagy talán a közrend és a közerkölcse érdekében való munkálkodásra azért nem értek rá az urak eddig, mert összes hivatalos idejüket a kántor-választási értekezletek foglalták el? Talán az esténként utcáinkon tapasztalható botrányos erkölcselenségek, egész a magán házak szentélyeibe benyuló kerítési-üzelmek és kísérletek is azért burjánzóhattak fel annyira, mert hónapokon át a községi rendőrség minden embere a kántorválasztás érdekében szolgált, éjjel-nappal embereket és kocikat toborzott s értekezletre való meghívókat hordott szét? Most már van kántor, hála Istennek, derék kán-

tor, hát itt volna az ideje, hogy a renddel is törődjenek az urak! A közelmúltban óriási buzgalmat és erőt tudtak kifejteni egy tizedrangú dologban, hát lássuk, hogy az egész község érdekét becsülik-e annyira, mint a kántorválasztást? . . . Pedig érdemes lenne, mert a közrend és közerkölcse biztosabban megszerzi a lakosság bizalmát és szeretetét az előjáróságnak, mint bármiféle oktalan korteskedés.

A templomfestést ellenőrző bizottság tagjai, névszerint: Fülöp Ferenc esperes-plebános, Khindl Gyula főjegyző, Horváth László főbíró, Borbás Kálmán, Pethes Antal, Antal Sándor és Berente Miklós f. hó 17-én délelőtt *Szirmay* Antal-festőművész, vállalkozó meghívására megtekintették a teljesen elkészült ornamentális, márványozási, falfestési és aranyozási munkákat s egy pár jelentéktlenebb észrevétel megtétele után a templomot átvették. Így tehát most már a templom csaknem egészen kész, egyedül a Vágó Pál által festett nagymennyezet festése nincs még teljesen befejezve, bár az is rövid idő múlva elkészül.

Különösen szép a szentély, mely gyönyörű márványozásával és gazdag aranyozásával azonnal megkapja a szemet. Az ornamentika is művészi hatása, bár az összbeműről addig alig lehet beszélni, míg az összes állványok le nem hordatnak. — Az egész munka kritikáját nem is írjuk meg addig, míg a nagymennyezet is el nem készül, lévén az a szépen tervezett festési munkálatoknak koronája.

Szanatóriumi hölgybizottság járásunkban. Az egész országban rendkívüli buzgósággal karolták föl a hölgyek a népszanatóriumok eszméjét és vállvetve igyekeznek azon, hogy a népmentés érdekében indított hatalmas mozgalmat minél előbb diadalra segítsek. Bizunk abban, hogy ebben a szép akcióban városunk hölgyei is teljes lelkesedéssel vesznek részt. A József Főherceg Szanatórium Egyesület igazgató válaszmánya a lelkes magyar hölgyek iránt akként óhajtja leróni háláját, hogy egy elsőrendű művészünk által díszes oklevelet rajzoltat, a mely a magyar hölgyek tevékenységét szimbolizálja, a mit a szegénysorsu tüdőbetegek szanatóriumának felépítése érdekében kifejtettek. Am bármily szép is lesz ez a hölgyoklevél, melyet az egyesület fenséges védnöke is aláír, nem ez teszi azt becsesté, hanem az a nagy emberbaráti eszme, melynek szimboluma meg méltó rá, hogy mindazok büszkének lesznek, kik fáradozásuk emlékeül kapják. Itt említjük meg, hogy *Clotild főhercegnő asszony járásunk hölgyeinek* a következő szótartot intézi:

Magyar Nők!

Enyhíteni azt a nemzeti veszedelmet, a mely a tüdőbetegséggel édes hazánkat fenyegeti, nemes, nagy, emberszerető földad.

Megindulva látom, hogy ujabban a magyar nők állanak a népmentés zászlaja alá. Mentsük meg a tüdőbetegeket!

Alcsuth, 1904. december hó.

Klotild főhercegnő.

Vajha járásunkban minden magyar nő megértene a fenséges asszony fenséges szótartat és írának az egyesületnek, mely *Bu- pesten a király házában oly lelkesen fáradozik a magasztos célért.*

Faj-baromfiak Kőtelken. A minden helyes és üdvös dologban előjáró *Kőtelek* község dicsérendő lépést tett a múlt hetekben a lakosság baromfityesztésének fejlesztésére. Kérvényezés útján fajbaromfiakat kért a községbeli kigazdák részére s *Berzeviczy* Zsigmond m. kir. állatfelügyelő közbenjárására el is érte, hogy a földmíveléstügyi minisztérium 91 drb orpington-kakast, 40 drb emdeni ludat és 50 drb pekingi kacsát küldött cse-

rébe a községbeli baromfityesztőknek, megfelelő magyar fajú baromfiakért. A gyönyörű szép és kiváló fajú állatokat, melyek sokkal szaporábbak, súlyosabbak és izletesebbek is, azonnal szétkapkodták s a csere-ügyletre azóta már annyi az újabb jelentkező, hogy nemsokára újabb nagyobb küldemény érkezik a minisztériumtól. — Ideje volna, hogy felénk is foglalkoznának ilyen üdvös és hasznos dolgokkal a község vezetői, — mert bizony még megérjük, hogy lassan-lassan mi maradunk az egész világon az utolsó helyen.

Mulatságok. A helybeli iparoskör ifjúsága f. hó 26-án, Karácsony-másodnapján, műkedvelői előadással egybekötött táncmulatságot rendez. Színre kerül a *Milimári* c. énekes népszimű. Az érdekes estére jegyek már most válthatók az iparoskör helyiségeiben.

A kísérleti rk. olvasókör jövő, 1905. évi január 1-én, újév napján, este 7 órakor tartja rendes évi táncmulatságát a nagyvendéglő összes termeiben. Belépődíj 2 korona. Italokról gondoskodva lesz.

Fedező menek szaporítása. Tudatjuk gazdaközönségünkkel, hogy a jászberényi m. kir. mentelep parancsnoksága a napokban értesítette községünk előjáróságát, hogy ezen-tul minden évben *hat darab apaállatot* fog tenyésztési célokra Jászapátnak rendelkezésére bocsátani. A hat mén februárban már községünkbe érkezik.

Rác Dániel karmester, *Suha* József primás vezetése alatt lévő, 8 tagból álló kávéházi zenekara ajálkodik uri és iparos bállokra 30 kor., gazdasági bállokra 24 kor. díjért.

A hála. Érdekes módon köszönte meg a napokban egy öreg paraszt-béres a földesurának azt a jóindulatát, hogy harminc évig tartó becsületes munkáját miniszteri elismerő levéllel és pár száz korona adományoztatásával jutalmaztatta.

Mikor a pénz is, meg a nagy, pecsétes levelet is kézhez kapta, beállított vele a földesurához, megmutogatta, megolvastatta s aztán mikor mindent megértett, a nagy boldogságban így köszönte azt meg:

— Nagyon szépen köszönöm a méltóságos urnak a hozzám való szívességét, meg jóindulatát. Áldja meg az Isten érte! De el is megyek a méltóságos ur temetésére, csak neszt vegyem, meg elmegyek a méltóságos asszonyéra is, ha megsegít az Isten.

A földesur mosolygott a furcsa hálalkodáson s végre is azt felelte:

— Szép magától Mihály gazda, hogy mindkettőnknek meg akarja adni a végső tiszteletet, de hát mégis csak jobban esnek nekünk, ha nem sietne vele olyan nagyon! . . .

HIRDETÉSEK.

Cséd-tömeg-eladás.

Vb. Frank Jakab jászladányi lakos kereskedő, közadós csődválasztmányának határozata alapján közhírré teszem, hogy a fentnevezett közadós csődtömegéhez leltározott rőfös- és rövidárú ajánlati versenytárgyalás útján egy tömegben szabadkézből eladottnak. Eladásra kerülnek a csődleltár 69—642 és 650—652. tétel számai alatt összeirt 33218 korona 06 fill. beszerzési és 27355 kor 75 fill. becsértéket képviselő áruk.

A zárt ajánlatok, melyekben ajánlattévő nevét esetleg cégét, ennek székhelyét, üzlet-helyiségét, utca és házzám szerint pontosan megjelölni és kijelenteni tartozik, hogy a feltételeket ismeri és azoknak magát aláveti, — 1904. évi december hó 27 napjának d. u. 5 óráig alulírott tömeggondnoknál Jászapátni nyújtandók be.

Az ajánlati feltételek a következők:

Az ajánlat tevő köteles ajánlatánál egyidejűleg a becsérték 10%-át bánatpénzül kész-

pénzben vagy óvadékképes értékpapirokban alulírott tömeggondnok kezeihez letenni.

Az ajánlat az ajánlattevőre kötelező, a választmány azonban fentartja magának a jogot az ajánlatok felett szabadon és tetszése szerint határozni, esetleg valamennyit visszautasítani.

A beérkezett ajánlatok felett a csődválasztmány f. évi december hó 28-ik napján d. u. 4 órakor Budapesten, Dr. Schreyer Samu ur ügyvédi irodájában (V., Perczel Mór-utca 1 sz. II. emelet) fog határozni és határozatát nyomban kihirdetni.

Amennyiben a csődválasztmány valamelyik ajánlatot elfogadja, ezen ajánlat benyújtója köteles az értesítéstől számított 3 nap alatt a vételár és a III. fok. a. vételi illeték lefizetése ellenében tömeggondnoktól a megvett tárgyakat Jászladányon átvenni.

A III. fokozati vételi illetéket vevő viseli. Az eladott ingók mennyisége és minősége s a leltári adatok számszerű vagy egyéb-kénti helyessége tekintetében a csődtömegszavatosságot nem vállal.

Amennyiben az ajánlattevő, illetve vevő az ajánlati feltételeknek eleget nem tenne, bánatpénzét elveszti s a választmány fentartja magának a jogot, hogy a fent megjelölt ingókat az illető vevő veszélyére és költségére akár bírói árverés útján, akár szabadkézből eladja.

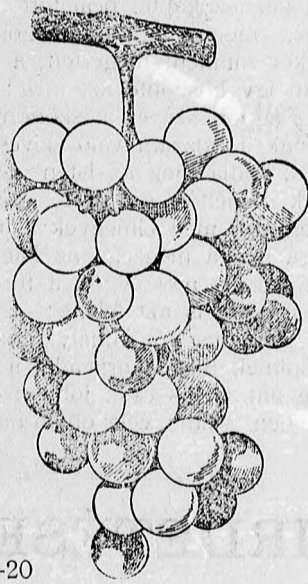
Az áruraktár és leltár megtekintése céljából venni kívánók alulírt tömeggondnoknál Jászapátiin jelentkezzenek.

Kelt Jászapátiin, 1904. november 20-án.

Dr. Dzurik József
tömeggondnok.

„Milleniumtelep“ Nagyősz.

Legolesőbb árak!

Legolesőbb árak!

2—20

Szép és tartós szőlője

csak annak lesz, a ki ingyen kéri Magyarország legnagyobb szőlőiskolájának árjegyzékét, a mely szőlőiskola állami segélylyel és állami felügyelet mellett létesült.

Egy jóházból való fiu
könyvnyomdánkban
tanulónak
azonnal
felvétetik.

1905. évre szóló
naptárak
valamint
**imakönyvek a legszebb
kivitelben beszerezhetőek**

**Galamb Zoltán
könyvkötőnél
Jászapátiin.**

Igyunk Szántói savanyuvizet!

Van szerencsém a nagy-
érdemű közönség tudomására
hozni, hogy a Szántói viz ki-
zárólagos eladását a helyi piac
részére megnyertem s e minden
tekintetben kiváló savanyuvizet
az alábbi rendkívül jutányos
áron hozom forgalomba.

A Szántói természetes sa-
vanyu forrásviz különösen a
gyomor rendetlen működésénél
van javasolva, de mint élvezeti
ital, borral is rendkívül kelle-
mes üdítő hatású s hivatva van
arra, hogy minden más sa-
vanyuvizet kiszorítson a forga-
lomból.

árak: $7\frac{10}{10}$ literes üveg 30 fillér.
 $1\frac{3}{10}$ " " 48 "

5 üveg vételénél üvegenként 2
fillér engedmény.

Az üres üvegek — a $7\frac{10}{10}$ -es 6,
az $1\frac{3}{10}$ -es 8 fillérért vétetnek
vissza.

Kiváló tisztelettel
Imrik József
fűszerkereskedő.

Igyunk Szántói savanyuvizet!

HIRDETÉSEKET
jutányosan
felvesz
a kiadóhivatal.

Ki

hirdetni akar

akár csak apróhirdetéssel is és pedig
személyi képviselőti, állás-, vétel-, ela-
dás-, hasznbér- és bérlet keresletekkel,
előnyösen fordul

Mosse Rudolf hirdetési irodájához
Budapest. IV., Ferenciek-tere 3.
(Távbeszélő 32—45.)

Ez által a hirdetőre több költség nem,
ellenben egész sora az előnyöknek há-
ramlik és pedig: díjtalan szakszertű ta-
nács a hirdetés célszerű szövegezésére,
feltűnő kiállítására és a legalkalmasabb
lapok választására nézve stb. Katalo-
gus díjtalan.

K á v é

a legfinomabb minőségben, eddig
itt soha nem tapasztalt olcsó áron,
tisztán kimérve kapható:

Cuba különös fin. kgrként f. l. 80
Ceylon finom " l. 60
Porterico I. rendű " l. 40
Salvadore " l. 20
Pörkölt finom keverék " l. 80

5 kiló vételénél 10 fill. engedmény.

Tiszta, fin. minőségért szavatolok.

Tisztelettel
Imrik József